

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 8 listopada 2007 r. — Deffaa przeciwko Komisji

Skarga wniesiona w dniu 5 października 2007 r. — Duta przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-125/06) ⁽¹⁾

(Sprawa F-103/07)

(Służba publiczna — Urzędnicy — Zmiana regulaminu pracowniczego — Przeniesienie — Stanowisko dyrektora generalnego — Zaszeregowanie — Artykuł 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Artykuł 29 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Artykuł 44 akapit drugi regulaminu pracowniczego — Artykuł 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego — Dodatek za zarządzanie)

(2007/C 315/88)

Język postępowania: francuski

(2007/C 315/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Walter Deffaa (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Przewodniczącego Komisji z dnia 12 stycznia 2006 r. awansującej skarżącego na stanowisko dyrektora generalnego w zakresie, w jakim dokonuje ona jego zaszeregowania do grupy A*15 stopień 4 ze skutkiem od dnia 1 sierpnia 2004 r.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron poniesie koszty własne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 310 z 16.12.2006 r., str. 32.

Strony

Strona skarżąca: Radu Duta (Luksemburg, Luksemburg) [przedstawiciel: F. Krieg, avocat]

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji;
- odesłanie sprawy do rozpatrzenia przez właściwy organ;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze skarżący kwestionuje odrzucenie jego kandydatury na stanowisko referendarza w gabinecie sędziego Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich. Odrzucenie miało miejsce w drodze okólnika z dnia 24 stycznia 2007 r., chociaż sam sędzia był wcześniej żywo zainteresowany kandydaturą skarżącego.

Skarżący podnosi po pierwsze nieważność decyzji o oddaleniu jego zażalenia. Było ono rozpatrywane przez „komisję Sądu Pierwszej Instancji właściwą w zakresie rozpatrywania zażaleń”, której skład nie odpowiada wymogom rzetelnego procesu, zdefiniowanego w art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Członkowie Sądu zasiadający w tej komisji nie mogą zachować całkowitej bezstronności przy orzekaniu w sprawach dotyczących jednego z ich kolegów.

Po drugie skarżący podnosi, że był dyskryminowany. Sędzia, w którego gabinecie miał być zatrudniony nie skorzystał w racjonalny sposób ze swej swobody uznania.